

Věc C-443/07 P

Isabel Clara Centeno Mediavilla a další

v.

Komise Evropských společenství

„Kasační opravný prostředek – Služební řád úředníků – Námitka protiprávnosti čl. 12 odst. 3 přílohy XIII týkající se zařazení úředníků přijatých po 1. květnu 2004 do platových tříd – Projednání s Výborem pro služební řád – Neporušení nabytých práv a zásady rovného zacházení“

Stanovisko generální advokátky E. Sharpston přednesené dne 4. září 2008 . . . I - 10949

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2008 . . . I - 10996

Shrnutí rozsudku

1. *Úředníci – Služební řád – Nařízení, kterým se mění služební řád – Postup tvorby předpisu – Projednání s Výborem pro služební řád*
(Článek 283 ES; Služební řád úředníků, čl. 10 druhý pododstavec; příloha XIII, čl. 12 odst. 3)
2. *Úředníci – Přijetí – Jmenování do platové třídy – Zavedení nové struktury služebních postupů nařízením č. 723/2004 – Přejícná ustanovení týkající se zařazení do platových tříd*
(Služební řád úředníků, články 3 a 31; příloha XIII, čl. 12 odst. 3; nařízení Rady č. 723/2004)

3. *Úředníci – Přijetí – Jmenování do platové třídy – Zavedení nové struktury služebních postupů nařízením č. 723/2004 – Přejídná ustanovení týkající se zařazení do platových tříd (Služební řád úředníků, příloha XIII, čl. 12 odst. 3; nařízení Rady č. 723/2004)*
4. *Úředníci – Přijetí – Jmenování do platové třídy – Zavedení nové struktury služebních postupů nařízením č. 723/2004 – Přejídná ustanovení týkající se zařazení do platových tříd (Služební řád úředníků, příloha XIII, čl. 12 odst. 3; nařízení Rady č. 723/2004)*

1. Znění článku 10 služebního řádu, který stanoví zřízení Výboru pro služební řád, s nímž musí být projednán každý návrh na [přezkoumání] změnu služebního řádu a který může v rámci tohoto pozměňování sdělit své stanovisko, je zjevně neslučitelné s restriktivním výkladem. Komise má povinnost předmětná právní ustanovení s tímto výborem znovu projednat ještě předtím, než jej přijme Rada, pokud se změny návrhu služebního řádu podstatně dotýkají struktury návrhu, přičemž taková povinnost neexistuje v případě dílčích změn a změn s omezeným účinkem. Podstatný charakter změny musí být posouzen z hlediska předmětu a úlohy pozměněných ustanovení v celém mechanismu, a nikoliv z hlediska individuálních důsledků, které mohou mít na dotyčné úředníky.

provedené zákonodárcem Společenství ke dni 1. května 2004, původně navržené v ustanovení, které se odrazilo v čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu, podstatné, jelikož představuje doplňkový prvek této reformy, který zapadá do celkové struktury a do celkové perspektivy postupné restrukturalizace služebních postupů. Vzhledem k tomu, že se tato změna neodkláněla podstatným způsobem od znění, které bylo předloženo Výboru pro služební řád, jenž tak mohl vyjádřit názor k možnosti stanovit, že mezi úředníky, kteří jsou úspěšnými kandidáty výběrových řízení, která se konala před vstupem v platnost reformy a kteří byli přijati před tímto datem, a těmi, kteří byli přijati po tomto datu, bude existovat rozdíl v platových třídách, do nichž jsou přijímáni, nevyžadovala tato změna nové projednání uvedeným výborem

V tomto ohledu není nahrazení platové třídy A*7 platovou třídou A*6, které vyplývá z reformy služebních postupů

(viz body 50–53)

2. Úspěšní kandidáti výběrových řízení zapsaní na seznamech vhodných kandidátů nenabývají v tomto postavení žádné právo na jmenování, ale mají pouze možnost být jmenováni a jejich zařazení do platové třídy je podmíněno jejich jmenováním, které má ve své pravomoci orgán oprávněný ke jmenování. Z toho vyplývá, že úspěšní kandidáti výběrových řízení zapsaní na seznam vhodných kandidátů před 1. květnem 2004, tj. dnem vstupu v platnost nařízení č. 723/2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců, kteří však byli jmenováni úředníky ve zkušební době až po tomto datu, se nemohou dovolávat žádného nabytého právo s cílem domoci se, zachování zařazení do platové třídy uvedeného v oznámeních o výběrových řízeních namísto uplatnění nových kritérií zařazení do platových tříd stanovených tímto nařízením, jelikož situace, která zakládá jejich právo na dodržení určitých podmínek při přijímání, nebyla dovršena před vstupem uvedeného nařízení v platnost. Tyto závěry se vztahují rovněž na ty, kteří byli přijati jakožto úředníci ve zkušební době před 1. květnem 2004, avšak byli jmenováni úředníky až po tomto datu.

I když úspěšní kandidáti výběrového řízení v zásadě odvozuji z čl. 31 odst. 1 služebního řádu své právo na přiznání platové třídy funkční skupiny stanovené v oznámení o výběrovém řízení, pokud jsou jmenováni, platí, že toto ustanovení se může uplatnit pouze na neměnný právní stav, jelikož nemůže uložit orgánu oprávněnému ke jmenování, aby přijal rozhodnutí, které je v rozporu se služebním řádem, jak byl změněn zákonodárcem Společenství, které

by tak bylo protiprávní. Článek 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu, jakožto přechodné ustanovení zvláštní povahy, může zavést odchylku od pravidla obecné povahy stanoveného v článku 31 služebního řádu, která se použije na určitou kategorii úředníků.

(viz body 64–66, 100–101)

3. Zákonodárce tím, že přijal čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu, který má za následek rozdíl v zacházení s úředníky, kteří jsou úspěšnými kandidáty ze stejného výběrového řízení, přijatými před 1. květnem 2004, a těmi, kteří byli přijati až po tomto datu, tj. datu vstupu v platnost reformy zavedené nařízením č. 723/2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců, neporušil zásadu rovného zacházení, jelikož rozdílné zacházení se týká úředníků, kteří tvoří jednu a tutéž kategorii. Úředníci přijatí po 1. květnu 2004 se totiž nenacházejí ve stejné právní situaci jako úředníci přijatí před tímto datem, jelikož v okamžiku vstupu reformy v platnost měli na rozdíl od již přijatých úředníků pouze možnost být jmenováni. Takový rozdíl v zacházení má mimoto základ v objektivním prvku nezávislém na vůli zákonodárce Společenství, tedy v datu přijetí do služebního poměru, o kterém rozhoduje orgán oprávněný ke jmenování. Zákonodárce Společenství se dále při zvažování zájmů různých kategorií úředníků v rámci postupného zavádění nového služebního režimu mohl právoplatně rozhodnout, že přijímání úředníků, kteří jsou úspěšnými

kandidáty výběrových řízení, která se konala před 1. květnem 2004, kteří však byli přijati až po tomto datu, bude probíhat podle ustanovení nového režimu, ale zároveň jim přiznat příznivější zacházení, než které se uplatní na úředníky, kteří jsou úspěšnými kandidáty výběrových řízení, která se konala po 1. květnu 2004, a kteří byli přijati až následně.

Kritéria zařazení do platových tříd uvedená v čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu nejsou diskriminační ani na základě věku, neboť zjevně nijak nezohledňují věk úspěšných kandidátů dotčených výběrových řízení, a navíc, pokud jde o kategorii A, rozlišují mezi základní platovou třídou A *5 (dřívejší platová třída A 8) a vyšší platovou třídou A *6 (dřívejší platová třída A 7/A 6).

(viz body 79–81, 83)

4. Úspěšní kandidáti výběrových řízení zapsaní na seznamech vhodných kandidátů před 1. květnem 2004, tj. dnem vstupu v platnost nařízení č. 723/2004, kterým se

mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců, kteří však byli jmenováni úředníky ve zkušební době až po tomto datu, se nemohou dovolávat informací k jejich zařazení do platových tříd podle kritérií uvedených v oznámeních o výběrových řízeních, které jim byly sděleny ze strany administrativy před jejich jmenováním, které však byly doplněny upozorněním na možnost, že bude navrženo přijetí na základě nových ustanovení služebního řádu, za účelem zpochybnění legality uvedených ustanovení, ze kterých nakonec vycházejí rozhodnutí o jmenování. I kdyby totiž bylo možné považovat takové informace pocházející od administrativy za konkrétní ujištění, která mohou vyvolat u adresátů legitimní očekávání, dotyčné osoby se nemohou dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání k tomu, aby zabránili použití nového právního ustanovení, zejména v oblasti, v níž má zákonodárce širokou posuzovací pravomoc. Akty administrativy nemohou omezovat rozsah prostoru zákonodárce pro uvážení a nemohou být ani parametrem legality, kterému se zákonodárce musí podřídít.

(viz body 90–92)